

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 5. Concilium Parisinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

ctus. Ægidius etiam Regem Carolum Sæcul. XIV.
 adiit, monuitque, ut ad Ecclesiæ con- A. C. 1394.
 cordiam incumberet. Itaque Rex Ave-
 nionem misit Petrum Aillium suis præfe-
 ctum largitionibus, ac Theologiæ Docto-
 rem cum Benedicto clam locuturum.

Bonifacius, quoscunque poterat, suis Ragn. 1394.
 adungebat partibus: alium ad concor- n. 15.
 diam gressum non faciebat. Igitur cum
 audiisset, in Francia, Provincia, Pedemon-
 tio, aliisque regionibus dari homines, qui
 Clementem agnovissent Papam, sed sub-
 mittere se Romæ vellent, eos post eju-
 rationem ex formula præscripta factam cen-
 suris, in quas incidissent, omnibus exsol-
 vi per Gradensem Patriarcham Petrum,
 quem ad Aulam Gallicam mittebat, vo-
 luit. Mandatum dedit 17 Octobr. 1394.
 Mense Aprili in Hispaniam simili cum
 mandato miserat Franciscum Hugacio-
 nem Archiepiscopum Burdigalensem, Ur-
 binatem Italum, celebrem Juris consul-
 tum. At utriusque legatio effecit nihil.
 Hispani, Gallique malebant sequi Bene-
 dictum, aut illum potius, qui pro duobus
 æmulis in Papam eligeretur.

§. V.

Concilium Parisiense.

Rex Franciæ Carolus legationibus in- Spicil. p. 71.
 utiliter consumi tempus videns de to. II. conc.
 suo- p. 2511.

Sæcul. XIV.

A. C. 1395.

J. Juven.

p. 10. & 108.

suorum consilio in anniversarium Lustratæ Virginis quartum Nonas Februarias anni 1395 Parisios convocavit conventum magnum, cui destinavit palatium. Accersebantur plures quam centum quinquaginta Præsules: at multi se per senium, infirmitatem, vel inopiam excusabant suam. Ex iis, qui venerunt, insigniores erant duo Patriarchæ Simon Cramaldus Alexandrinus, Carcassonensis Ecclesiæ Administrator, & N. Hierosolymitanus, episcopatus Pontiofanensis Gubernator; Lugduni, Senonum, Remorum, Rothomagi, Turonum, Bituricæ, ac Vesuntionis Archiepiscopi septem; quadraginta sex Episcopi, Abbates novem, aliquot Decani, & Doctores plurimi, qui singuli nominantur.

Antequam concilium inchoaretur, Præsules omnes in Præsidem cooptarunt Patriarcham Simonem Cramaldum Juris Pontificii Doctorem inclytum, subtilem, ac facundum. Tum Doctor Petrus Ailius Avenione reversus Regi rationem suam Benedicto negotii reddidit, at occulte. Id unum impetravit Universitas, ut ille Calendis Februariis in exedra palatii Pauliani, quod Rex incolebat, audiretur palam. Longum ibi sermonem habuit, cujus in fine dicebat, viam cessionis non solum Universitati, sed Christianis
omni-

omnibus brevissimam videri, ac tollendo schismati maxime idoneam.

Sæcul. XIV.
A. C. 1395.

Postero die festo Præsules in sacello palatii faciendum curabant sacrum solemne, ac præsidium S. Spiritus implorabant: tum Patriarcha præsidens petebat, ut suam quisque sententiam bona fide dicerent. Erant octoginta septem numero, qui agebant ineundam esse viam cessionis, nec aliam. At re comperta Benedicti Nuncii tunc Parisiis versantes a Rege contendebant, ut nihil decerni hoc in conventu sineret, sed Benedicto decisionem relinquere ultimum juberet: quod Rex annuit.

Vita PP.
to. 2. p. 1109.

In mensem totum productum est concilium: delectique sunt Legati ad Benedictum Duces Biturigum, & Burgundiæ Regis patruus, & frater ejus Dux Aurelianensis cum quibusdam illius Consiliariis. Instruebantur mandatis, quorum summa hæc erat: Non est procedendum per viam facti, quæ acciret bella, & periculosa Regum dissidia: possetque accidere, ut succumberet Papa legitimus. Nemo teneretur credere, victorem esse Papam verum: ita suspensi hærent animi, nec finiretur schisma. Intrusus, nempe Bonifacius, & partes ejus ad partes Benedicti adduci posse non videntur ob pertinaciam suam, diuturnitatem schismatis, & promotiones Præsulum, aliorumque

Duboulai
p. 774.

Spicil. p. 76.
Conc. p. 2515

Sæcul. XIV.
A. C. 1395.

beneficiarium: demum Principes barbarum partium æquabili vellent ratione tractari: ac etiamsi Bonifacius abiret a munere, partes ejus non obedirent Benedicto, nec hujus partes obtemperarent Bonifacio, si Benedictus dignitatem solus deponeret.

Quod attinet ad tres vias ab Universitate ostensas, sufficit in præsens, si Rex eas Benedicto significet, ut aliquam earum eligat, melioremve, aut æqualem proponat. Et postea: Quanquam via concilii generalis videtur esse prima ex Jure, nunc suadenda non est ob difficultatem æque ac diuturnitatem suam: deberent cuncti Præsules eo acciri; & uterque Papa alterius partis fautores haberet pro suspectis, schismaticis, & proscriptis. Etiam via compromissi rejicitur in mandatis, & monstrantur ejus incommoda. Denique præfertur cessio, ac ex ordine exponitur modus exequendi eam, & alium eligendi Papam.

§. VI.

Principum legatio ad Benedictum.

Tres Duces Biturigum, Burgundiæ, & Aureliæ Avenionem die sabbati 22 Maji an. 1395 advenerunt cum aliquot Præsulibus, Nobilibusque Regis Consiliariis, ac membris quibusdam Universitatis,